

– здійснювати різноманітні операції з кредитними картами, проводити переказ коштів між власними рахунками, відкривати дистанційно депозит, погашати дистанційно кредит, відстежувати всі етапи обробки платіжних документів в режимі реального, блокувати карти і змінювати кредитні ліміти за картами;

– отримувати дані про рух коштів за карткою або рахунком за будь який період часу, читати банківські новини;

– переглядати і друкувати вхідні і вихідні платіжні документи, переглядати курс валют, замовляти нові банківські картки, здійснювати онлайн обмін валют;

– купувати квитки на поїзд, оплачувати проїзд в електротранспорті, замовляти і оплачувати таксі, оформити і оплачувати страхівку онлайн.

Отже, перелік послуг доступних в інтернет-банкінгу розширився далеко за межі лише класичних банківських послуг, сучасний інтернет-банкінг це “універсальний супермаркет”, де можна здійснювати безліч повсякденних операцій.

Проте інтернет-банкінг не позбавлений і певних недоліків, наприклад:

– не всі банківські інтернет-платформи є зручними та надають широкий спектр послуг, більшість обмежуються комунальними платежами та грошовими переказами;

– існує проблема інтернет-шахрайства;

– розбудова грамотної інтернет-платформи вимагає ґрунтовного фінансування, не всі українські банки погоджуються на ці витрати.

Інтернет-банкінг уже став невід’ємною складовою життя сучасної людини і його можливості будуть лише зростати з часом.

1. Сербина О.Г., Загузова О.М. Інтернет-банкінг: українська практика та світовий досвід. *Молодий вчений*. 2014. № 4 (07). С. 122-125.

2. Міщанин О.М. Інтернет-банкінг в Україні. *Молодіжний економічний дайджест*. 2014. №1(1). С. 71-75.

Синюра-Ростун Н.Р.

к.е.н., науковий співробітник

ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М.І. Долишнього НАН України»

КОНЦЕПЦІЯ «МІСТ, ЩО НАВЧАЮТЬСЯ» ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЧИННИК СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА У МІСТАХ

Концепція «міст, що навчаються» у європейській та світовій теорії регіонального розвитку виступає маркером успішного соціально-економічного розвитку міста, через стимулювання інклюзії, удосконалення освітньої політики та розвиток людського потенціалу жителів міст тощо. З цією метою у 2013 р. у Пекіні була проведена Міжнародна конференція міст, що навчаються та затверджена Пекінська декларація міст, що навчаються.

Щоб місто розвивалося його жителі повинні постійно вчитися, здобувати нові професійні та кваліфікаційні навички. Важливими економічними перевагами, які розвиваються у цьому напрямі є: створення інфраструктури та можливостей для навчання, що здатні залучити інвестиції. Одним із напрямів освітнього розвитку населення міст стає навчання підприємству. Серед основних завдань розвитку міст, що навчаються [1, с. 17] слід виокремити стимулювання підприємництва через наступні заходи:

– підтримку місцевого виробництва і торгівлі місцевими товарами;

– налагодження партнерських взаємин між роботодавцями, залучення неповносправних до професійної підготовки;

– створення віртуальної бази даних про вакансії, що дозволяє роботодавцям та безробітним швидше знаходити вигідні умови праці;

– розвиток професійної орієнтації в школах, податкові пільги для підприємців, що надають можливість проходити практичні заняття для учнів, студентів за обраною спеціалізацією;

- підготовку кадрів відповідно до потреб місцевих підприємців;
- навчання підприємництва, особливо серед педагогів та майстрів виробничого навчання;
- підтримка підприємницьких ініціатив серед студентів та допомога із комерціалізацією результатів досліджень за участі промислових підприємств;
- розвиток програм для розвитку управлінських та підприємницьких навиків для власників малих та середніх підприємств;
- розвиток соціального, молодіжного підприємництва тощо.

У містах, що навчаються можливості для удосконалення професійних навиків створюються для усіх – від керівників до рядових працівників в усіх секторах економіки (виробничому, креативному, освітньому). Такий підхід дозволяє максимально залучити усіх жителів міста до підвищення освітньо-кваліфікаційного потенціалу, що допомагає боротися з бідністю, стимулювати розвиток місцевої економіки та підвищувати рівень життя населення. Реалізація концепції дозволить адаптувати регіональні ринки праці до європейських стандартів, шляхом оновлення знань, впровадження нових професій та удосконалення професійних навичок, які не задоволені сьогодні і попит на які зростатиме вже у найближчому майбутньому.

Місто, що навчається виводить сферу освіти за межі традиційних освітніх інституцій шляхом надання та просування можливостей для навчання, які розвивають креативний потенціал усіх жителів, що дозволяє їм не загубитися на ринку праці і стимулює самозайнятість [2].

Реалізація концепції «міст, що навчаються» має регіональні особливості застосування у Західній та Східній цивілізаційній культурі, незважаючи на це, активне її впровадження у політику регіонального розвитку дає позитивні результати уже в близькому часовому періоді. Цікавим прикладом став Пекін, який у даному концептуальному напрямів розвивався у декілька етапів. З 2000 року почались реалізовуватися пропозиції із «побудови столиці, що навчається», шляхом побудови навчальних установ у різних районах міста. Ця ініціатива була реалізована шляхом створення освітньої мережі громади з коледжами та центрами освіти дорослих. До 2012 р. 80% вулиць Пекіна мали навчальні центри, у більшості районів шкільні вчителі були залучені до розвитку громадської освіти [3].

В Україні концепція «міст, що навчаються» ще не набула популярності у регіональній соціально-економічній політиці, як фактор стимулювання місцевого підприємництва та як важлива складова системи розбудови громадянського суспільства. Серед українських міст членами Глобальної мережі ЮНЕСКО «міст, що навчаються» є лише чотири міста – Мелітополь, Павлоград, Нікополь та Новояворівськ.

Отже, концептуальні засади «міст, що навчаються», передбачають створення й розвиток спільноти, на основі використання об'єднаного потенціалу трудових, матеріальних, фінансових, організаційно-управлінських ресурсів міст та з метою підвищення конкурентоздатності міста, регіону й держави в цілому [4].

1. Обучающиеся города и ЦУР: Руководство к действию. URL: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000260442_rus.

2. Обучающийся город: зачем белорусам учиться всю жизнь. URL: http://www.zautra.by/art.php?sn_nid=26208.

3. Пазюра Н. В. Регіональні особливості розвитку концепції міст, що навчаються. URL: <http://kzref.org/regionaleni-osoblivosti-rozvitku-koncepciyi-mist-sho-navchayut.html>.

4. Молодиченко В., Прийма С. Міста і регіони, що навчаються: від аналізу концепту до практики реалізації. URL: <http://eprints.mdpu.org.ua/id/eprint/1374/>.